

ÎN C H E I E R E

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea comercială „Lemn Comerț”, societate cu răspundere limitată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială „Lemn Comerț”, societate cu răspundere limitată împotriva societății comerciale „Steclar”, societate cu răspundere limitată cu privire la constatarea faptului livrării mărfii viciate și necorespunzătoare calității garantate, obligarea înlocuirii necondiționată a bunurilor, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 13 iulie 2015 societatea comercială „Lemn Comerț”, societate cu răspundere limitată (în continuare – „Lemn Comerț” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății comerciale „Steclar”, societate cu răspundere limitată (în continuare – „Steclar” SRL) cu privire la constatarea faptului livrării mărfii viciate și necorespunzătoare calității garantate, obligarea înlocuirii necondiționată a bunurilor, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, a încheiat cu „Steclar” SRL contractul de colaborare nr.140053 din 18 aprilie 2014, prin care ultimul s-a obligat să producă din surse proprii geamuri termopane, iar „Lemn Comerț” SRL s-a obligat să recepționeze produsele și să le achite primului conform asortimentului din factura fiscală în care sunt prevăzute denumirea și prețul fiecărui produs la data livrării.

Susține că prin pct.5.1. din contractul nominalizat, „Steclar” SRL a garantat că produsele (geamurile) vândute sunt în concordanță cu standardul de calitate a produselor similare prevăzute de legislația Republicii Moldova.

Menționează, că a cumpărat geamuri care au fost instalate pe fațada imobilului din str. Petricani nr. 88/1, mun. Chișinău, ce aparține cu drept de proprietate privată „Lemn Comerț” SRL, fiindu-i eliberat pentru fiecare livrare câte un certificat de garanție pentru o perioadă de 10 ani.

Relevă că după instalarea geamurilor, în luna septembrie 2014, pe 7 geamuri au apărut fisuri, fără implicarea fizică umană.

Afirmă că urmare a examinării situației la fața locului de către reprezentanții „Steclar” SRL, ultimii au recunoscut faptul deteriorării geamurilor din motivul calității necorespunzătoare a sticlei și au fost de acord să fie schimbate geamurile cu aportul financiar al ambelor părți contractante în mod egal, în pofida faptului că pîrîtul era obligat să le schimbe din contul său.

Invocă faptul că datorită apariției fisurilor la două geamuri la începutul anului 2015, s-a adresat la 07 aprilie 2015 cu pretenție către „Steclar” SRL, însă prin răspunsul din 08 aprilie 2015 i s-a comunicat că ultimii nu poartă nici o vină în apariția fisurilor la produsul fabricat de ei.

Reclamantul susține că urmare a consultării cu specialiștii în domeniu, la 01 iunie 2015 a expediat repetat o pretenție către „Steclar” SRL, prin care a menționat că faptul apariției fisurilor în geamurile respective se datorează lipsei șlefuirii muchiei sticlei, fiind solicitată înlocuirea geamurilor fisurate cu altele fără vicii din contul în termen de 10 zile, cu eliberarea unei garanții suplimentare în care se va menționa înlocuirea necondiționată a geamurilor fisurate pe viitor.

Menționează că prin răspunsul din 06 iunie 2015 „Steclar” SRL a refuzat repetat înlocuirea geamurilor fisurate.

Susține că a apelat la serviciile altei companii, „Gemiol-Cons” SRL de la care a procurat geamuri termopane și a achitat serviciile de demontare a sticlei fisurate și montarea celei noi, achitînd pentru aceasta în total suma de 20648 de lei.

Consideră că prin inacțiunea pîrîtului în scopul soluționării conflictului apărut și probării vinovăției acestuia, reclamantului i s-a adus un prejudiciu material în sumă de 25648 de lei.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea faptului că geamurile vîndute de către „Steclar” SRL către „Lemn Comerț” SRL în temeiul contractului de colaborare nr. 140053 din 18 aprilie 2014 sunt viciate și nu corespund calității garantate, obligarea „Steclar” SRL de a înlocui necondiționat pe viitor geamurile ce se vor fisura în perioada garantată de 10 ani, conform certificatelor de garanție eliberate, încasarea de la „Steclar” SRL a prejudiciului material în mărime de 25648 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău prin încheierea din 18 ianuarie 2016 a atras în proces „Saint Gobain Glass Romanian” SRL în calitate de intervenient accesoriu de partea pîrîtului (vol.1, f.d.118-119).

La 03 mai 2016 „Lemn Comerț” SRL a depus cerere suplimentară prin care a solicitat încasarea de la „Steclar” SRL în beneficiul SRL „Lemn Comerț” prejudiciul material cauzat în mărime de 12691,96 de lei și a taxei de stat în mărime de 769,44 de lei pentru acțiunea inițială și 380,76 de lei pentru acțiunea suplimentară (f.d.142-143).

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani prin hotărîrea din 15 februarie 2017 a admis parțial acțiunea, a constatat vînzarea de către SC „Steclar” SRL către SC „Lemn Comerț” SRL în temeiul contractului de colaborare nr. 140053 din 18 aprilie 2014, a trei geamuri cu suprafața totală de 18,1 m.p. (fisurate la începutul anului 2015 și respectiv 18 martie 2016) cu vicii și care nu corespund calității garantate, a încasat de la SC „Steclar” SRL în beneficiul SC „Lemn Comerț” SRL suma de 33339,96 de lei cu titlu de prejudiciu, precum și suma de 1100,2 lei cu titlu de taxă de stat. În rest, pretențiile formulate de SC „Steclar” SRL către SC „Lemn Comerț” SRL au fost respinse ca

nefondate.

În motivarea hotărârii, prima instanță a constatat că, stabilirea în contractul de colaborare a prevederilor referitoare la formularea comenzii și asortimentului de către „Lemn Comerț” SRL și obligația „Steclar” SRL atestă că relațiile sociale dintre părți sunt guvernate de prevederile legale referitoare la contractul de antrepriză.

Prima instanță a reținut că pîrîtul și-a asumat angajamentul de a confecționa și a livra geamuri termopane nu rame de distanțiere și ermetice. Antrepriza pe care acesta s-a obligat să o realizeze a fost anume de a îmbina foile de sticlă, ramele de distanțiere și chiturile respective astfel încît să obțină și să pună la dispoziția reclamantului geamurile la parametrii solicitați de ultimul.

La fel, instanța a concluzionat că, în situația în care, pîrîtul a garantat că o perioadă de 10 ani de la livrarea geamurilor produse în baza contractului 140053, acestea își vor păstra caracteristicile obișnuite, inclusiv cele care derivă din GOST-ul 24866-99, deoarece etanșeitatea camerelor geamului termopan este în mod evident o caracteristică indispensabilă unei calități obișnuite a unor asemenea bunuri, în condițiile în care în ședință de judecată nu au fost prezentate probe pertinente și utile care să demonstreze că fisurile apărute la geamurile în cauză ar avea altă cauză decît viciile de fabricație, instanța de judecată a apreciat că apariția la începutul anului 2015 și respectiv la 18 martie 2016 a fisurilor pe suprafața foilor de sticlă la 3 geamuri termopane cu suprafața totală de 18,1 m.p. produse de SC „Steclar” SRL în temeiul contractului 140053, reprezintă dovada existenței unor vicii ascunse a acestora la momentul vânzării, ori per a contrario, dacă asemenea vicii nu ar fi existat ele nu ar fi apărut la geamurile respective.

Prima instanță a mai reținut că pretenția reclamantului referitoare la constatarea faptului că geamurile vîndute de către pîrît în temeiul contractului de colaborare nr. 140053 din 18 aprilie 2014 sunt viciate și nu corespund calității garantate este întemeiată doar în partea care aceasta se referă la cele trei geamuri cu suprafața totală de 18,1 m.p., fisurate la începutul anului 2015 și respectiv la 18 martie 2016.

Totodată, instanța a constatat că facturile fiscale JB2884143 din 30 iunie 2015, JB 4122528 din 22 aprilie 2016 precum și actele de îndeplinire a lucrărilor din 30 iunie 2015 și respectiv din 22 aprilie 2016 întocmite între SC „Gemio Cons” SRL și SC „Lemn Comerț” SRL demonstrează că pentru înlocuirea a trei geamuri fisurate la începutul anului 2015 și respectiv la 18 martie 2016 cu suprafața totală de 18,1 m.p. produse de SC „Steclar” SRL în temeiul contractului 140053, SC „Lemn Comerț” SRL a suportat cheltuieli legate de procurarea altor geamuri, demontare, instalare și transport în valoare de 20648 de lei și respectiv 12691,96 de lei, iar în total suma de 33339,96 de lei.

Prima instanță a conchis că reclamantul nu a prezentat probe care să ateste că celelalte geamuri livrate în baza contractului nr. 140053 din 18.04.2014 (altele decît cele fisurate) ar prezenta vicii, iar în situația în care, la moment, geamurile respective corespund calităților obișnuite (nu au fisuri, scurgeri etc), prezumția aplicată anterior nu poate fi aplicată. În lipsa apariției unor defecte evidente, sarcina de a proba existența viciilor ascunse la respectivele geamuri incumbă deja reclamantului și nu pîrîtului.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 26 septembrie 2017 a respins cererea de apel depusă de „Lemn Comerț” SRL. A admis cererea de apel depusă de „Steclar” SRL. A casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 februarie 2017 în partea admiterii cererii de chemare în judecată și încasării cheltuielilor de judecată și a emis în această parte o nouă hotărîre, prin care: a respins ca neîntemeiată pretenția „Lemn

Comerț” SRL împotriva „Steclar” SRL cu privire la constatarea faptului vicierei produselor livrate, necorespunderii acestora calității garantate, încasării prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată. În rest, a menținut hotărârea primei instanțe.

În susținerea poziției, instanța de apel a concluzionat că nu poate fi pusă pe seama „Steclar” SRL vinovăția pentru fisurile apărute în produsele livrate, trei geamuri termopan, în situația în care, nu există un raport de expertiză tehnico-științifică în acest sens, care ar constata cu certitudine cauza apariției fisurilor în geamurile termopan livrate: încălcarea tehnologiei de producere a lor, ori încălcările la efectuarea lucrărilor de montare a geamurilor, efectuate de către „Lemn Comerț” SRL de sine stătător, cu atât mai mult, geamurile fisurate fiind înlocuite prin instalarea altora de către un alt întreprinzător.

Instanța de apel a considerat imposibilă constatarea prezenței la produsele invocate a viciilor ascunse, ce ar impune prin sine, trecerea responsabilității de pe seama cumpărătorului pe seama furnizorului, fiind inacceptabilă în circumstanțele în care „Lemn Comerț” SRL și-a asumat responsabilitatea de a instala produsele livrate de furnizorul „Steclar” SRL de sine stătător, iar la rîndul său nu a probat faptul respectării la instalarea acestor geamuri a condițiilor tehnice de execuție a acestui produs.

La 21 noiembrie 2017 „Lemn Comerț” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe în partea respingerii pretențiilor, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia recurată, menționînd că instanța de apel nu a aplicat normele de drept material și a interpretat eronat în mod eronat legea.

Susține că este eronat concluzia instanței de apel că în cauză sunt aplicabile relațiile de vânzare-cumpărare, dar nu și de antrepriză, în condițiile în care „Steclar” SRL a invocat în ședințele de judecată că se ocupau de fabricarea geamurilor duble.

Consideră că urmau a fi luate în considerare raportul de constatare tehnico-științific nr. 206 din 09 iunie 2015, precum și declarațiile expertului Achimov Anatolie.

Opinează că instanța de apel a interpretat eronat dispozițiile art. 772, art. 783 și art. 784 din Codul civil care reglementează garanția.

Conform art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017 (vol.2, f.d.78-85) pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, însă decizia recurată a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea nr. 16279 din 30 octombrie 2017 (vol.2, f.d.86), iar recursul a fost declarat la 21 noiembrie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (vol.2, f.d.90-93), prin urmare calea de atac se consideră exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, este eronată concluzia instanței de apel că în cauză sunt aplicabile relațiile de vânzare-cumpărare, dar nu și de antrepriză, în condițiile în care „Steclar” SRL a invocat în ședințele de judecată că se ocupau de fabricarea geamurilor duble, nu pot fi reținute, deoarece din interpretarea contractului de colaborare nr. 140053 din 18 aprilie 2014 (vol.1, f.d.10) se desprinde că acesta are natura unui contract de vânzare-cumpărare, or în conformitate cu art. 726 din Codul civil, la interpretarea contractului se va ține cont de natura lui, de circumstanțele în care a fost încheiat, de interpretarea care este dată acestuia de către părți sau care poate fi dedusă din comportamentul lor de pînă la și de după încheierea contractului, precum și de uzanțe.

Cu referire la argumentele invocate în recurs precum că urmau a fi luate în considerare raportul de constatare tehnico-științifică nr. 206 din 09 iunie 2015, precum și declarațiile expertului Achimov Anatolie, instanța de recurs menționează că raportul respectiv a fost efectuat în urma cercetărilor vizuale (vol.1, f.d.58), iar din explicațiile

expertului Achimov Anatolie se desprinde clar că analiza vizuală a geamurilor termopane nu este suficientă pentru a stabili cu precizie motivele defectelor (vol.1, f.d.248), nefiind aplicate anumite aspecte obiective din domeniul științei, or în conformitate cu art. 148 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pentru elucidarea unor aspecte din domeniul științei, artei, tehnicii, meșteșugurilor artisanale și din alte domenii, apărute în proces, care cer cunoștințe speciale, instanța dispune efectuarea unei expertize, la cererea părții sau a unui alt participant la proces, iar în cazurile prevăzute de lege, din oficiu. Actele reviziei ori ale inspecțiilor departamentale, precum și raportul scris al specialistului, nu pot înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei în aceeași problemă.

Nu pot fi reținute nici cele invocate de recurent precum că instanța de apel a interpretat eronat dispozițiile art. 772, art. 783 și art. 784 din Codul civil care reglementează garanția, or produsul livrat către „Lemn Comerț” SRL a fost instalat de ultimul, iar la momentul livrării acesta nu a avut pretenții față de calitatea produsului. Astfel, în conformitate cu art. 783 alin. (1) din Codul civil, cumpărătorul are dreptul să înainteze vânzătorului, îndată ce a descoperit viciile bunului nedecarate de acesta pînă la vânzare, pretenții dar nu mai tîrziu de termenul stabilit în contract.

În acest sens, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de recurent care nu pot fi puse la baza admiterii recursului și vizează temeinicia deciziei instanței de apel care ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art.386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea temei nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului. Totodată de menționat că acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și art.139 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar normele de drept incidente speței au fost interpretate elocvent și aplicate corect de către instanța de apel.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Mai mult, completul de admisibilitate relevă că „Lemn Comerț” SRL a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

În acest sens, completul de admisibilitate reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de „Lemn Comerț” SRL, în baza

art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

A considera inadmisibil recursul declarat de societatea comercială „Lemn Comerț”, societate cu răspundere limitată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială „Lemn Comerț”, societate cu răspundere limitată împotriva societății comerciale „Steclar”, societate cu răspundere limitată cu privire la constatarea faptului livrării mărfii viciate și necorespunzătoare calității garantate, obligarea înlocuirii necondiționată a bunurilor, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan